

TI -IT

Afgelopen vrijdag was het weer zover. In de winter tellen we maandelijks de watervogels in de duinen van de Amsterdamse Waterleiding. Ons telgebied ligt in het infiltratiegebied dat als eerste in het duin werd aangelegd. Het bestaat uit een aantal min of meer rechte kanalen in het landschap.

In de wintermaanden verblijven hier onder andere eenden uit het hoge noorden, zoals Grote Zaagbek en Brilduiker. Vooral het mannetje van deze laatste vogel, met een witte ronde vlek op de donkere kop, is een plaatje.

De meest spectaculaire wintergast echter is de Wilde Zwaan. Zodra deze vogels in het duin zijn gearriveerd laten ze van zich horen. Het 'getrompetter' van deze dieren klinkt je al van ver in de oren.

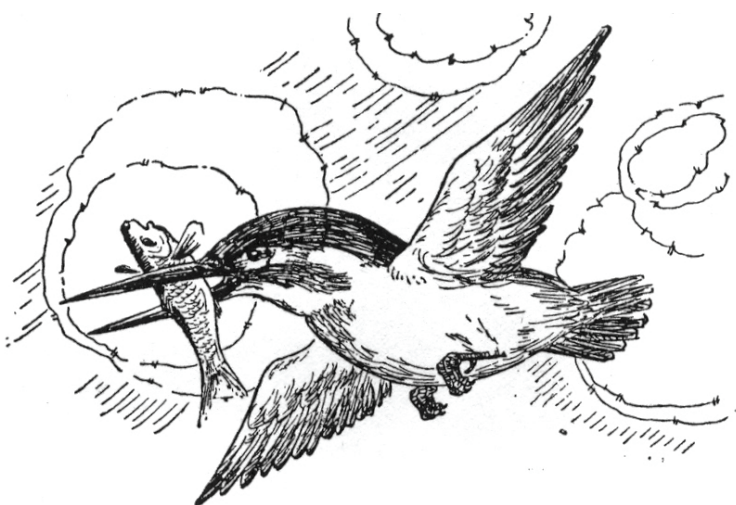
Al hoorde ik later dat er door andere tellers toch nog vier waren gezien, op deze tocht hoorden of zagen we ze niet. Wat we wel hoorden was een geluid of er een jong varken werd gekeeld, een Waterral. Wat later, vanaf een dam in het kanaal, vloog er opeens een vogel voor ons langs. Voor ons gevoel een wat bruinbeige beestje dat op geen enkele wijze was thuis te brengen, tot de vogel opeens een scherpe bocht over het water maakte. De blauwe kleur van het verenkleed spoot er op eens af, een IJsvogel! Direct daarop voegde zich er een tweede exemplaar bij en gezamenlijk vlogen ze uit beeld..

IJsvogels doen het op dit moment goed in Nederland. De profiteren van de zachte winters,

want in tegenstelling van hun naam moeten ze niets van ijs hebben. Ze leven van een visje en die zijn in een strenge winter onbereikbaar. De kwakkelwinters van de laatste jaren maken dat je ze ook in onze omgeving steeds meer ziet. Met een blik door het kijkscherm bij de plas op Leeuwenhorst krijg je ze geregeld in het oog.

In de jaren dertig van de vorige eeuw verschenen verschillende monografieën over vogels. Het was de tijd van de romantische natuurvorsers, zoals Jan P. Strijbos, Ko Zweeres en in Zweden Bengt Berg. Een van deze schrijvers was Kurt Knaak. Hij schreef een boekje over zijn ervaringen met IJsvogels onder de titel Ti -IT. De al genoemde Ko Zweeres vertaalde het en gaf het de ondertitel: *De geschiedenis van een IJsvogel mee*.

In zijn voorwoord in het boek noemt hij de IJsvogel 'een der fraaiste en interessantste vogels onzer avifauna.' Die in het westen van ons land zeldzaam is 'maar toch kan men langs den dichtbevolkte duinrand deze bonten koningsvisser nog wel te zien krijgen.'

MICKSY VAN THOF JR

Vanavond sprak ik op een verjaardag iemand die een IJsvogel in zijn tuin had gezien. De vogel zat op een boomtak en loerde naar een visje in het vijvertje achter het huis. Het moet toch niet gekker worden. Dat een Reiger je vijver leeg vreet is nog tot daar aan toe... maar een IJsvogel?

W.Andelaar